

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Determinatio Theologicae facultatis Parisie[n]sis, super
Doctrina Lvtheriana Hactenus per eam visa**

Université <Paris> / Faculté de Théologie

Coloniae, 1521

VD16 P 765

urn:nbn:de:hbz:466:1-34678

Th. 5974.

ERZBISCHÖFL.
AKADEMISCHE
BIBLIOTHEK
LEOSTR. 21
PADERBORN

14

Determinatio
Theologice facultatis Parisiē
sis super Doctrina LVThERIANA Hactē
nus per eam visa.

CAdjicitur determinationi huic, p Reueren
dū hereticę prauitatis Inq̄sitorē

APPENDIX

Errores Lutheri.

Decan^o & facultas Theologie General^{is} Schole
Parisiensis oib^{us} Ch^ristifidelib^{us} cū sincero catholice v^{er}itatis amore. S.

Paul^{us} ille vas electiois Euāgelicūq^{ue} tubicē, & gentiū doctor
Timotheū instituēs, vt curet seipm operariū incōfusibile &
pbatū exhibere deo, recteq^{ue} tractatē v^{er}itatis, pphana hortat^{ur}
et vaniloq^{ua} deuitare, qm̄ hec multū pficiūt ad impietate. Nam si se
mel recepta fuerint, mox serpet venenū, & obsolescet catholice doc
trine vigor. Si q^{ui}dē hereticor^{um} sermo si aios aliq^uā simpliciū occu
parit, sp̄ latius diffundet, eorūq^{ue} fallacib^{us} errorū inuolucris, q^usi tena
ci visco inuoluēs, sensim a veritate ad impietate nimia^m deturbabit,
et p̄inde ac cancer morbo serpet, qui vbi corp^{us} viuēt^{is} attigerit, nō
desinit paulatim vicinas occupare ptes, donec intulerit exitium.
Pleraq^{ue} huiusce rei exēpla recēdere p̄facile ē. Nam cū adhuc in ad
olescentia sua ecclia christi sponsa florere cepisset, surrexere viri
mēdaces & impij, q^{ui} a v^{er}itate excidētes, fidē illi^{us} subuertere moli
rent, q^uales fuerūt, Hermogenes, Philet^{us}, Hymeneus, & post illos
Ebion, Marcion, Apelles, deinde Sabell^{us}, Maniche^{us}, Ari^{us}
Senescēte hō eadē & paulo an^{te} tpa n^{ost}ra, Valdo, Wiclef, & Joānes
Dus. Hac etiā tēpestate, de p̄genie illa viperaz suborti sunt, ph
dolor filijnequā, q^{ui} speciose matris nō hntis maculā, neq^{ue} rugam
vniōnis vinculū schismaticē discindere conāt, vere illes viperul.
vt em̄ ille corosis matrū viscerib^{us} nō exēūt p̄us q^{ui} eas extinxerint
ita hi parentē eccliam exitiali suor^{um} dogmatū pestilentiq^{ue} veneno,
multiplici nouaz inuētionū foetura, dū iuuare vident^{ur} & venerari,
(licet iextinguibile) pot^{er}ū tū q^ustū in se est interimūt, nō ferētes cū
ipi sint, & ancille filij, & illegitimi, imo diaboli genimina, matris
ecclie liberos legitimosq^{ue} filios, nisi eos suis pestifer^{is} doctrinis i
ficiāt, & venenatis iaculis cōtorqueāt, satagētes spēm matr^{is} ac
decorē temerare & taminare. Qui^{us} tū facies sp̄ est & erit grāz ple
na, splendidissimūq^{ue} ornat^{us}. Ipa em̄ veluti regina a dextris spōsi
sui i vestitu astat deaurato circūdata varietate, legū, ceremoniarū,
sacramētorū, & bonorū hoīm ad p̄sentē vitā futurāq^{ue} p̄ducetiū.
Dinc virulētis suis scriptis & sermonib^{us} illā lacerare nō cessant, &
p̄ virib^{us} deturpare satagūt. Inter q^uos vn^{us} vel p̄cipu^{us} existit q^{ui}daz
Martin^{us} Luther q^ustū ex script^{is} cōplurib^{us} ei^{us} noie diuulgatis cō
sectare licet, si mō titulo credēdū est, Ipe em̄ p̄noiator^{um} heretico
rū dogmata (instar p̄uicatoris Abiel, q^{ui} p̄tra Josue imp̄catorū
reedificauit Hierico) instaurare studet & noua cōfingere, q^{ui} cū ad
sobrietate sapere minimē didicerit, plus vn^{us} sapere p̄sumit q^u cete
ri oēs q^{ui} in ecclia sunt aut fuerūt. Qm̄ nēpe vniuersitatū schol^{arum}
suū ausus est p̄ferre iudiciū, p̄scoz q^uq^{ue} v^{el} scōz doctorū ecclie sen
tentias p̄tēnit, & vt ad impietatis cumulū addat, sacroz sanctōes
p̄cilioz eneruare p̄tendit, q^usi scz ad fideiū salutē necaria Luthe

no solide? Reseruarit. q̄ p̄teritis seculis nesciuit ecclia, et ad hec vs
q̄t̄pa in tenebris et error̄ cecitate sua sponsam ch̄s dimiserit. **D**
impia et inuerecūda arrogātia v̄inculis, cēsuris, imo ignib̄ et flā
mis coercedā poti⁹ q̄ rōne puincēdā. Nōne em̄ q̄ ita sentit et scri
bit p̄ma fidei p̄ncipia abnegat, et pietatē palā p̄fitef? Nōne ipiū
se, p̄dit et infidelē q̄s̄s orthodoxe fidei, sc̄tis ecclie doctorib̄, ac sa
cris p̄cilijs credere dedignat? Is nepe cui credet q̄ catholice ecclie
fidē habere retractat? Aut quō catholicis ascribet, q̄ eccliam non
audit: cū ex ore vitatis dictū sit, Si eccliaz nō audierit sit tibi si
cut Ethnic⁹ et publican⁹. Porro ista ē peculiaris hereticor̄ insa
nia, vt scripturas p̄ voto p̄torquētes sese eas solos credāt intelli
gere, solos se ad veritatem Euāgelij putēt ambulare, solos se et q̄s
falsa religione seducūt, salutē pleq̄ arbitrent, nec cuiuscūq̄ docto
ris q̄tūuis sc̄ti aut eruditi, s̄z nec ipius ecclie auctoritatē suscipe
re velint p̄tra eā quā semel sibi p̄fixerint scripturar̄ intelligētiaz
Hoc p̄probat insan⁹ Montan⁹ cū suis Prisca et Maximilla, sc̄ti
spūs aduētū in se p̄pletū ip̄yissime credēs mag⁹ q̄ i ap̄lis. Hoc et
impi⁹ Maniche⁹, q̄ vanitate Luciferi seduct⁹ vsq̄ adeo delirauit
vt se sp̄m̄ctm̄ a Chro missum assereret. Hoc itē Secūdin⁹ eiusdē
Manichei discipul⁹, qui Augustinū et catholicos ceteros errare
p̄fidēter asseuerās, q̄si eidē p̄dolēs Augustino scripsit se nō inue
nire q̄dnā an̄ eterni iudicis tribunal posit⁹, deserto Manicheo re
spōdere valeret. Nos nepe iste ē hereticor̄. At vero dū eccliaz au
dire nolūt, nec ferūt suauē christiane disciplinē iugo colla submit
tere, illudētib̄ sibi spiritib̄ mēdacy et erroris, in manifestos corru
unt errores, et p̄fide execrādas p̄fitef blasphemias, qd̄ Luther
ipe sen auctor q̄s̄quis est opusculor̄ illi⁹ editor̄ noīe, luce clari⁹ de
monstrat, q̄ dū ecclie et sc̄tor̄ pat̄z salutaria respuit documēta, et
heresiarcha fact⁹ est et virulēt⁹ veter̄ heresum inuouator. De libe
ro nāq̄ arbitrio differēs Manicheos seq̄f, de p̄ritōe r̄ys q̄ eā p̄
cedūt, Hussitas, Wicleuistas et de p̄fessione, De p̄ceptis Be
gardos, Catharos et punitōe hereticor̄, et imunitate eccl̄iastico
rū et Euāgelicis cōsilijs Valdēsēs et Bohemos. De iuramēto, con
sentit hereticis, q̄ se iactitāt de ordine ap̄lor̄. De obseruatōe legali
um Ebionitar̄ heresi p̄pinq̄t. Ceterū de sacramētali absolutōe, sa
tisfactōe, p̄paratōe ad Eucharistiā, scripturas nō aduertēs s̄z p̄
uertēs, itē de pctis, de p̄cnis p̄gatorij, de generalib̄ p̄cilijs, non
ferēdos disseminat errores. S̄z et de p̄hie p̄claris institutis p̄perā
loq̄t ignar⁹, sicut de p̄tate eccl̄iastica, et de indulgētis multa. Nec
tā pestiferā doctrinā euomisse p̄tent⁹, libz̄ insup edidit, si titulo
credif, cui de captiuitate Babylonica nomē indidit, vsq̄ adeo va
rijs respersum errorib̄, vt iure cū Alcharano p̄ferri mereat. In eo
siq̄dē extinctas hereses et funditus extirpatas, qz̄ ne vestigia q̄dē
vlla restabāt, sup̄ his p̄sertim q̄ ad sacramēta ecclie spectāt, sus

citare, ac in lucē reuocare totis animi viribus stēdit, Scriptor q̄
 cuius is est ecclie nimirū Christi hostis p̄niciosus et antiq̄z blasphem
 iaz istaurator execrādus. Bohemoz, nāqz Abbligēsiū, Claldēsiū,
 Deracleonitaz, Depucianoz, Erianoz, Lāperianoz, Jouinian
 starū, Artotyritarū, ceterozūqz id gen⁹ monstrorū inlanie, p̄ aucto
 re in eodē p̄probāt libro, p̄mendant, extollūt. Quare nr̄e p̄fessio
 nis eē agnoscētes, hm̄oi pullulātibz pestiferis erroribz magisqz ac
 magis indies excresecētibz toto conatu obuiare, q̄d tandē nob̄ de
 hm̄oi doctrina visum sit, plane apire volum⁹, et nostrā sup̄ ea sen
 tētiā christianis oibz publicare, ne, q̄d absit, eliminata iā p̄dē taz
 multiplex impietas q̄tū in nobis ē, vlteri⁹ serpat, et doctrina fallax
 a patre mendaciū exorta fidelē inficiat populū dei.

Solliciti itaqz p̄ nos examiata ac maturi⁹ vniuersa doctrina Lu
 theriano ascripta noi, et ad plenū discussa, execrādus illam erroribz
 scaterere certo dephēdim⁹ et iudicauim⁹, et fidē potissimū p̄tingētibz
 et mores. Q̄d qz simplicis populi seductina sit, oibz doctoribz in
 iuria, potestati ecclie et ordini Hierarchico ipie derogatiua, apte
 schismatica, sacre scripture aduersa, et ei⁹ deprauatiua, atqz in sp̄m
 sc̄m blasphema, et iō veluti reipublice ch̄riane p̄niciosam cēsem⁹
 oīno exterminādā ac palā vlticibz flāmis p̄mittēdā. Auctore h̄o
 ad publicā abiuratōem modis oibz iuridicis p̄pellēdū

Ut aut̄ id clari⁹ cūctis inotescat, aliq̄t ex p̄fatis scriptis excerp
 tas p̄pones ordine q̄dā digessim⁹, et nostrā cuiqz adiecim⁹ cēsu
 rā, patrū nr̄oz morē imitari, q̄ alien⁹ vtiqz nō est ab obseruata per
 ap̄los lege definiēdi. Proposito nāqz de legalīū obseruatiōe dubio
 q̄d sentiret ipi paucis explicuerūt rōnibz (cur ita definiēt) nullis
 scripto mādatis, quē modū q̄qz decernēdi sacra p̄suerūt tenere
 p̄cilia. Materie h̄o p̄ nos discussē h̄e p̄sertim q̄s in p̄ntiaz edere
 p̄stitim⁹, s̄m suas inuicē p̄nexiones sequētī mōstrant indice

Index materiary ex varijs Lutheri libris excerp
 taz p̄ Theologie vniuersitatis Parisiēsi, facultatez, Et p̄mo ex li
 bro de captiuitate Babylonica.

De sacramentis De p̄stitutionibz ecclie
 De operū eq̄litate De votis De diuina essentia

Materie ex alijs eiusdē Lutheri libris excerpte.

De p̄ceptōe beate et gl̄iose v̄ginis De contritiōe
 De cōfessione De absolutione De satisfactōne
 De accedentibz ad Eucharistiā De certitudine charitat̄ habitę
 De peccatis De p̄ceptis De p̄silijs euāgelicis
 De purgatorio De p̄silijs vniuersalibz ecclie
 De hereticorū pena De legalīū cessatiōe De bello adūsus Tur
 De inimitate eccliaſticorū De libero arbitrio (cas
 De philosophia et Theologia scholastica.

Propositōes ex libro Lutheri.

qui de Captiuitate Baby Ionica inscribit̄, collecta, et p̄ Theologoz̄ Parisien̄, facultatē dānat̄. Scribent̄ aut̄ p̄positiōnes ip̄e maiusculis, et cōdenatōes minoribz̄ characteribz̄.

De Sacramentis.

- Recens est inuentio sacramentorum Propositio prima.
Hec p̄p̄o inuēns recenter ab hoibz̄ inuēta eē sacramēta et nō a Christo instituta, est temeraria, impia, et manifeste heretica
- Sacramētū ordinis ecclesia Christi ignorat II
Hec p̄positio est heretica, et ē error paup̄ez de Lugduno, Albigensium, et Uicleuistaz̄
- Oēs christiani hnt̄ eādē pt̄tē i v̄bo & sacro q̄cūqz̄ III
Claves ecclesie sunt omnibus cōmunes III
- Omnes Christiani sunt sacerdotes V
Quelbet haz̄ triū p̄p̄onū ē ordinis Hierarchici destructiua et heretica, et ē error p̄fator̄ hereticoz̄ simul et Depucianoz̄
- Confirmatio & extrema vnctio nō sunt sacramēta a Christo instituta VI
Hec p̄positio est heretica, et p̄ prima pte est error Albigensium et Uicleuistaz̄, p̄ secūda vero Heracleonitarū
- Missa passim credit̄ esse sacrificiū quod offertur deo, inde Christus hostia altaris dicit̄. Sed Euāgelii nō sinit missam esse sacrificiū VII
Hec p̄positio q̄ ad sc̄dam pt̄e sc̄z̄ Euāgelii rē, est ip̄ia, in sacro sanctū Euāgelii blasphēma ac heretica, put̄ vocabulo missa cū Gregorio vtimur
- Manifestus est error missam applicare seu offerre p̄ peccatis, p̄ satisfactōibus, p̄ defunctis, aut q̄buscūqz̄ necessitatibus suis aut aliorz̄ VIII
Hec p̄p̄o ē in eccliam catholicā Christi sp̄saz̄ cōtumeliosa, et heretica, et ē Erianoz̄, hereticoz̄, et Artotyritaz̄ erroribz̄ p̄formis
- Nō est dubiū vniuersos hodie sacerdotes & monachos cū episcopis & oībus suis maioribz̄ eē idolatras in statu periculosissimo agētes, ob missę seu

sacramēti ignoratiōē, abusiōē, & irrisiōē

Hęc ppō est falsa, maxime scādaloſa, vniuerſo eccliaſtico ſta-
tui ptumelioſa, arrogāter & ſtulte plata, Et in eo qđ p̄tēdit nemi-
nē in ſtatu ſalutis eſſe niſi qđ h̄mōi erroribꝫ acq̄ſcit, cū Donatiſta-
rū, Alciatꝫ, et Apoſtolicorꝫ p̄fidia cōueniens, aſſerentiū nō niſi
apud ſe remāſiſſe ecclieſiam dei

X Credo firmiter panē eē corpꝫ Chriſti, ait Luther.

Hęc credulitas Lutheri ē abſurda, heretica, & olim damnata

XI Negare laicis vtrāqꝫ ſpeciē eſt impiū & tyrānicū

Hęc p̄poſitio eſt erronea, ſchiſmatica, impia, et ex dānato er-
rore Bohemorum elicitā

XII Bohemi h̄eretici & ſchiſmatici nō ſunt nominan-
di, ſed Romani

Hęc p̄poſitio eſt falſa, perfidię Bohemicę impie deſenſiua,
et ecclieſie Romane contumelioſa

XIII Matrimoniū nō eſt ſacramētū diuinitus iſtitu-
tū, ſed ab hominibus in ecclieſia inuentū

Hęc p̄poſitio eſt heretica, et olim damnata

XIII. Coniunctio viri & mulieris tenet, quocunqꝫ mo-
do cōtra leges hominū contigerit

XV Debēt ſacerdotes ea oīa matrimonia cōfirmare q̄
cōtra eccliaſticas vel pōtificias leges fuerint cōtra-
cta, in qbus Papa p̄t diſpēſare, & q̄ nō ſunt in ſcri-
ptura ſacra expreſſe

Utrāqꝫ harū p̄poſitionū eſt falſa, ecclieſie poteſtati impie de-
rogatiua, et ex dānato Valdenſiū errore p̄cedēs.

XVI Tota efficacia ſacramētorꝫ nouę legis ē ipſa fides.

Hęc p̄poſitio ē efficacie ſacramētorꝫ nouę legis impie de roga-
tiua et h̄eretica,

XVII Quicquid credimꝫ nos accepturos eē, reuera acci-
pimꝫ, q̄cqd agat, nō agat, ſimuletꝫ aut iocetꝫ miniſt.

Hęc p̄poſitio eſt abſurda, ex erroneo ſcripturę intellectu aſ-
ſerta et heretica

XVIII Periculolum immo falſum ē opinari p̄nitētiā
eſſe ſecundā tabulā poſt naufragiū

Hęc p̄poſitio eſt temeraria, erronee aſſertue aſſerta, ac beato
Hieronymo illam ponenti iniuria.

XIX Qui ſpōte conſeſſus ſiue correptus veniā petierit

& emēdauerit corā quouis priuatim fratre, nō du-
bito a peccatis suis illū esse absolutū

Hęc ppō innuēs laicos tā viros q̄ mulieres potestatē clau-
um habere, ē falsa, sacramētis ordinis ⁊ p̄nitētię cōtumeliosa,
et h̄eretica, cū errore cōueniēs Valdēsū, et Quintillianorū

¶ De constitutionibus ecclesie

Nec Papa nec Episcop⁹ nec vllus hoīm h̄ ius **Propositō**
vni⁹ syllabę cōstituēde sup christianū hoīez, nisi id
fiat eiuldē cōsensu, & qcqd alit̄ fit, tyrānico spū fit.

Hęc ppō est a debita subditoy erga p̄atos ⁊ superiores subiecti-
one ⁊ obedientia retractiua, legū positiuaz seditiose destructiua,
ac infide ⁊ morib⁹ erronea, ⁊ est error dānatus Valdēsū cū erro-
re Erianorū conueniens.

¶ De operum æqualitate

Opera nihil sunt coram deo, aut oīa sunt æqualia, **Propositō**
quantum ad meritum attinet

Hęc ppositio est falsa, sacris eloquijs aduersa, atq; errori Ioui-
nianistarum conformis

¶ De Votis

Suadendū vt vota prorsus oīa tollant̄, aut vitētur.

Hęc ppō ē Christi doctrine ⁊ sanctorū patrū obseruatōni q̄ vo- **Propō. I.**
uere cōsulūt, cōtraria, ex errore p̄cedēs Laperianoy Uvidenista-
rū, ⁊ eoy q̄ se iactabāt de ordine apostolorū

Probabile est vota hodie non valere nisi ad ope- **II**
rum factantiam & presumptionem

Hęc ppositio est falsa, statui religionis contumeliosa, ⁊ p̄fas-
tis errorib⁹ consona

¶ De diuina eētia & forma corporis humani

Istis nouissimis trecētis ānis multa p̄perā determi **Propō**
nata sunt, q̄le ē essentiā diuinā nec generari nec ge-
nerare, & aīam eē formā substātiālē corpis hūani.

Hęc ppositio est falsa, ab hoīe q̄ alienus est a catholica ecclesia
arrogāter asserta, ac sacris cōcilys generalib⁹ iniuria

Propositiones excerptę ex alijs
Lutheri libris dānatę, vt p̄missum est

Propō **C**Et primo de Cōceptōe beate Marię v̄ginis.
Contradictoria huius ppositionis, beata virgo ē
cōcepta sine peccato originali, nō est reprobata.

Hęc ppositio est falsa, ignorāter, et impie cōtra honorē inmaculate virginis asserta.

Propō **C**De contritōe, & hīs que eam pcedunt
prima. Lege manifestata aut in memoriā reuocata mox
sequitur augmentū peccati si gratia desit

Hęc ppositio loquēdo de gratia gratiā faciēte, est falsa, a re-
cta sacre scripture intelligentia aliena, et a meditatione diuine le-
gis retractiua.

II Lex ante charitatē non operatur, nisi iram & au-
get peccatum

Hęc ppō est falsa, piarū aurū offensiuā, in deū et eius legem
blasphema, nec intēioni Pauli cōformis.

III Opera quecunq; ante charitatem sunt peccata &
damnabilia & indisponentia ad gratiam

Hęc ppō est falsa, temerarie asserta, peccatorū ab emēdatōe re-
tractiua, et sapiens hēresim

III Qui bonum opus aut penitētiā peccatorū detesta-
tione ante dilectionē iustitię incipi, nec in eo pecca-
ri asserit, inter Pelagianos numerāndus est.

Hęc ppō est falsa, et ignorāter asserta, capiēdo dilectōez iusti-
cie pea q̄ charitatē seu gratiā gratū faciēte sequitur

IV Cōtritio que parat per discussionē, collectionē &
detestationē peccatorū, qua quis recogitat annos
suos in amaritudine anime sue pōderādo peccato-
rū grauitatē, multitudinē, fœditatē, amissionē eter-
ne bñitudinis, ac eterne dānatōis acq̄sitōnem, hęc
inquā cōtritio facit hypocritā, imo magis pctōrē

Hęc ppō est falsa, vię ad penitētiā impediua scripturis sa-
cris, et doctrine sanctorū difformis.

VI Neq; timore neq; amore potest homo se erigere
ad capessendam gratiam dei

Hęc ppositio est in fide et moribus erronea, oēm preparatio-
nem ad poenitentiam impie auferens

Sine gratia primo remittēte culpā, nec votum re- VII
missionis quærendæ homo potest habere.

Hæc ppō ē falsa, impia, z pctōz ad desperationē inductiua. VIII
Christus nunc̄ pctōres coegit timore ad peniam.

Hæc propositio capiēdo cogere, p inducere, sicut capit̄ frequē
ter in scriptura sacra, est heretica. IX
Bonus ē timor & utilis licet sit insufficiēs p quē pau-

latim sit consuetudo iustitiæ. De his v̄bis Augusti
ni seq̄t̄ iudiciū Lutheri hoc ē (inqt) meo iudicio cō
suetudo desp̄andi & odiēdi deū si excludat̄ grā.

Judiciū Lutheri de illo dicto Augustini. Bon⁹ est timor zc.
est fallūm, temerariū, z impiū, accipiēdo gratiam, vt supra, p
gratia gratum faciente sicut eam accipit scriptor.

Si Ioānes. s. Baptista timorē docuisset eē initiū pe- X
nitētię, nō iō sequit̄ pœnitētiā incipere a timore.

Hæc propositio est manifeste erronea, in Eb̄m z in spiratam
p̄cursoris eius doctrinam contumeliosa.

¶ De Confessione.

Ars cōfitendi qua hucusq; docti sumus arenā nu- Propositio
merare, singla pctā discurrere, colligere, atq; pōde prima.
rare ad faciendā cōtritiōnē, est ars inutilis, imo ars
desperandi & perdendi animas

Hæc ppositio ē falsa, impia, schismatica, z cōfessioi, quę est ars
lucrandi animas, iniuria.

Confessio illa q̄ nunc agit̄ occulte in aurē, nullo p̄t II
diuino iure probari, nec ita fiebat primitus.

Huius ppositiois prima ps est falsa, z ex ignorātia iuris diui
ni asserta Secunda est temerarie p̄sita.

Spiritualis defectus est soli deo aperiendus. III

Si oportet cōfiteri occulta cordis, tantū ea quę ple IIII
ni sunt cēensus in opus, hoīes debēt cōfiteri.

Peccata cōtra duo vltima p̄cepta decalogi cōmissa V
sa, sunt prorsus a confessione secludēda.

Quilibet haz trium ppositionum est in fide erronea z impie cō
fessionem dimidiāns.

Null o mō p̄sumat hō cōfiteri peccata venialia.

Hæc dissuasio, timēs p̄sumptōis eē cōfiteri pctā venalia, ē te VI

merarij animi iudicatiua, ab ope bono retractiua, et ideo pniciosa.
VII Non iustificamur opibus, necq; pœnitentijs aut confessionibus.

Hęc ppõ loquēdo de operib; bonis fidem mediatoris nō excludentibus, est erronea pœnitentię et confessionis cõtemptiua, et sane diuine scripture intelligentie aduersa.

¶ De Absolutione.

Propositõ Absolutio est efficax, nō quia fit, a quocũq; tandē I fiat, erret, siue non erret, sed quia credit̃.

II Crede fortiter te eē absolutum, & absolutus vere eris, quicquid sit de tua contritione.

III Esto p impossibile q; confessus nō sit cõtritus, aut q; sacerdos nō serio, sed ioco absoluat, si tñ credat se esse absolutum, verissime est absolutus.

De tres ppõnes ad sensuz scriptor; sunt falsę, ipię, ignorāter et difformit̃ ad sanā sacre scripture intelligētiā assertę. Et i hoc qd̃ dicit̃, a q̃cũq; rādē fiat, erret, siue nō erret, et in eo qd̃ subdit̃, nō serio, sed ioco absoluat, sunt piaz auriũ offensiuę, sacri pœnitentię irrisorię, et cõcilioz generalĩũ determinatiõibus cõtrarię.

III. Quilibet sacerdos debet absoluere a pœna & culpa, aut peccat.

Hęc ppõ ad sensuz scribēt; ē falsa, obseruatõis et doctrine vniuersalis ecclie i his q̃ cõcernūt sacrm pœnitentię cõtraria.

¶ De Satisfactione.

Propõ. I. Pctā de^o & sp & gratis remittit atq; cõdonat nihil a nobis iuicē reqrēs q̃ vt in posterę bñ viuamus.

Hęc ppõ ē a snia sc̃toz doctoz aliena, fideles, vana et stulta cõfictoria, a debita satisfactõē p pctis retrahēs, et heretica.

II Snia est Apostoli pœnam & culpam simul finiri.

III De idustria damnat ppheta sniam pbatiũ satisfactiõē, dicēs. Quoniā si voluisses sacrificiũ dedissem, holocaustis non delectaberis.

III Irridet Michæas ppheta eos qui p opa satisfacere volunt.

Prima hāz ppõnũ ē in Paulũ. Sc̃da in pphetā. Tertia i Michæā cõtumeliosa, et oēs falsę, ipię, et in spm̃ sc̃m blasphemę.

Virtute clauū iactāt qdā solui pœnas p̄ diuinā iu-
stitiā requisitas, qd̄ nō credo verū nec pbabit. **V**

Hęc ppō q̄ negat virtute clauū pœnas p̄ diuinā iustitiā requisitas
solui, ē falsa scādālosa, p̄tati clauū derogatiua z in hoc q̄ d̄t qd̄ nō
credo verū, nec pbabit, ē animi temerarij iudicatiua z arrogātis.

Cōmentū & futile cauillū ē dicere qd̄ dicūt qdam **VI**
quia sacerdos ignorat mēsurā cōtritōis absoluēdi
ideoq̄ forte nō ipōnit tātā satisfactiōē q̄tā diuina
iustitia req̄rit, q̄ p̄pterea necesse sit diuinæ iustitiæ
satisfieri vel p̄prio ope vel indulgentijs.

Hęc ppōitio est falsa ritui ecclesie z eius doctrine aduersa, z
pœnitentiālis satisfactiōis eneruatiua.

Pœna qua deus vult peccatum puniri nō p̄t aufer **VII**
ri p̄ hominem vel p̄ Papam.

Hęc ppō est auctoritati ecclesie a Christo cōcessę impie z schis-
maticę cōtraueniens, z sapiens heresim.

¶ Huic materiæ annectit̄ vna ppōitio de
Sacramētis in genere.

Hæretica sn̄a est q̄ sacra nouæ legis grām iustificā **VIII**
tē dare dicunt̄ illis q̄ nō ponūt obicē, cū sit ipossibi-
le sacm̄ conferri nisi iā credētibus & dignis.

Hęc ppōitio est falsa, temeraria, z p̄sumptuose asserta.

¶ De accedētibus ad Eucharistiā:

Magnus & p̄niciosus error est, si quis accedat ad Propō **I.**
sacramētum Eucharistiæ ea nixus fiducia q̄ confes-
sus est q̄ non sibi conscius mortalis peccati, q̄ ora-
tiones & p̄paratoria sua p̄miserit, omnes hi iu-
diciū sibi manducant & bibunt.

Hęc ppō ē ipia, a debita sacramēti suscipiēdi p̄paratiōe maxie
retractiua, ad desperationē iudicēs z doctrine Pauli cōtraria, nec fi-
deles ea nixi fiducia secludūt diuinā misericordiam.

Probatio qua homo peccata sua discutit, atq̄ pon **II**
derat, non pertinet nisi ad insensatos & crassos sa-
cramenti contemptores.

Hęc ppō ē temerarie, z arrogāter asserta, ipia, z scādālosa.

Propositō
prima.

¶ De Certitudine charitatís habitæ.

Pessime docēt theologi, quando dicunt, nos nesci
re quando sumus in charitate.

Hæc ppō, intelligēdo nescire de certitudine fidei, de q̄ loq̄t scribēs
est falsa, sacris doctorib; dissona, et sanę intelligētie scripturæ.

II Caueat om̄is christianus ne vnq̄z icert⁹ sit, an deo
placeant opera sua, qui em̄ sic dubitat, peccat
& perdit opera sua cuncta, frustra q; laborat.

Huiusmodi cōsiliū, loquendo de certitudine vt supra, ē temera-
rium, p̄niciosum, et sacris eloquijs difforme.

Propositō
prima.

¶ De Peccatis.

Iustus, in omni bono opere peccat.

II Om̄e opus bonū optime factū, est pct̄m veniale.

Utraq; har; propositionū est falsa, p̄iaz aurū offensiuā, ac bo-
norum operum infamatiuā.

III Q; non om̄i tpe penitem⁹, & resipiscimus vitiū est.

Hæc ppositio, vt vitiū dicit culpā ad sensus scribētis ē falsa irra-
tionabiliter, et ex erroneo scripturæ intellectu asserta.

III Hoc ē mortaliū mortaliū nō credere se eē da-
mnabili & mortali pct̄o obnoxiiū corā deo.

Hæc ppō ē falsa, ipia, desperatiōis inductiuā, et sapiēs hæresim.

V Theologi docētes regula sua venialia pct̄a eē disti-
cta a mortalibus ad insaniam p̄ditissime nitunt tra-
here hominum conscientias.

Hæc ppō ē stulte et p̄sumptuose asserta, sacris doctorib; iniu-
ria et in quātū p̄tēdit venialia nō distingui a mortalibus, ē heretica.

¶ De præceptis.

Propō. I.

Qui negat deū nobis ip̄ossibile iussisse, pessime fa-
cit, & q; hoc falsum eē dicit, plus q; pessime facit.

Hæc ppositio est scādaloza, impia, legis Christianę ifamatiua,
ac auctore Augustino in deum blasphemica.

I Sola duo vltia decalogi p̄cepta sūt, q̄ a nullo cōtūli-
bet sc̄tō aliq̄ mō iplēt, cætera oīa iplēt. Sed in his
duobus manēt rei & pct̄ores, q̄a nihil de istis iplēt.

Hæc ppositio est erronea, impia, in legem et legislatorē blasphemica
et in sanctos contumeliosa.

III Om̄e p̄ceptū dei magis positū ē vt oñdat p̄teritū,

& p̄sens p̄ctm̄, q̄ vt futurū phibeat, siqdē iuxta
Aplm̄, Per legē nihil nisi cognitio peccati

Hui⁹ ppōnis prima ps est falsa, temerarię & sinerōne asserta,
Secūda vō q̄ iuxta aplm̄ p̄ legem zc. est erronea, legi intentioni/
q̄ Pauli contraria.

Quia hoī charitatē h̄nti nulla lex nec̄aria est, iō p̄ III.
hoc p̄ceptū, Sabbata sc̄tifices, nō op⁹ p̄cipit s̄ q̄es
Istud p̄ceptū tertiū Sabbata sanctifices, cessauit p̄ V
prie, imo om̄ia quo ad p̄fectos Christianos, quia
iusto nō est lex posita.

Infirmis q̄ nōdū sunt mortificati sc̄dm veterē ho- VI.
minē, op⁹ ē vt certis officijs, dieb⁹, modis occupēt
vigilijs, ieiunijs, orōnib⁹, disciplinis, & s̄lib⁹, q̄bus
pueniāt ad p̄fectū interioris hoīs, vt vbi corp⁹ fue-
rit castigatū, & in seruitutē fuerit redactū, & mor-
tificatę passiones, tū ip̄a cessent paulatim, & tantū
minuant q̄btū, p̄fecerit interior hō, adeo vt si p̄fect⁹
fuerit illa om̄ino cessare debeant.

Quelibet harū triū p̄positionū p̄cedentiū, est ex erroneo scri-
pturę intellectu asserta, iure in cōcilio Viennensi contra Begar-
dos reprobata & heretica.

¶ De cōsilijs euangelicis.

Illud v̄bū Christi, Matthei, v. Qui te p̄cusserit in
maxillā dextrā &c. Et illud ad Romanos. xij. Nō Propō. I.
vos defendētes charissimi &c. nō sunt cōsilia, sicut
etiā mlti Theologi errare vidēt, sed p̄ceptū.

Hęc p̄positio est falsa, legis Christianę nimī oneratiua, & sa-
ne intelligentię scripturę aduersa.

Req̄rere corā iudice de iniuria rep̄tōnem Chris- II
tianis phibitū est.

Hęc ppō est falsa, sc̄dalosa, iuri diuino naturaliq; dissona
Quia Christianus tēporalia nō debet amare, ideo III.
p̄pter ea nō debet iurare.

Hęc ppō est in morib⁹ erronea, & sapiēs heresim.

Iudeis ad libitū verū iurare est p̄missum

Hęc p̄positio si intelligat̄ p̄missum tāq; licitū, falsa est diuini IIII
b i.

no p̄cepto aduersa, et antiquus error iudeoz.

¶ De purgatorio

Propositō
prima.

- Scriptura diuina tota prius nihil h̄z de purgatorio
Hec pp̄o est falsa. Valdensiu errorē maxime fouēs, ac sc̄torum
patrū sententię repugnās.
- II** Nō videt̄ p̄batū esse q̄ aīę in purgatorio sunt ex-
tra statū meriti, seu augende charitatis
Hec pp̄o est falsa, temerarie et ip̄ie asserta, et i h̄ qd̄ p̄tendit
aīas in purgatorio nō esse extra statum meriti, seu augende charitatis
et in fide erronea
- III** Nō videt̄ p̄batū esse q̄ ip̄e aīę in purgatorio sint
de sua beatitudine certę & secure, saltē omnes
Hec pp̄o est falsa, et p̄sumptuose asserta, et in hoc qd̄ p̄tendit
aīas purgatorij nō esse certas de sua beatitudine, est traditōni ec-
clesię et doctriņę sanctorū p̄traria.
- III** Aīę in purgatorio peccāt sine intermissione t̄p̄ diu
horrēt penas & petūt requiē, quia q̄runt que sua
sunt plusq̄ volūtate dei, qd̄ ē cōtra charitatē
Hec pp̄o est falsa, ip̄ia, purgādis aīabz iniuria et heretica
- V** Imperfecta sanitas seu charitas morituri nec̄arlo se-
cū fert magnū timorē, tantoq̄ maiorē t̄p̄to minor
- VI** Poena purgatorij est p̄uor & horror (fuerit ip̄a
damnationis & inferni.
Utraq̄ haz pp̄onū ē falsa, temerarie, et sine rōne posita
- VII** Probabile est aīas purgatorij p̄ cōfusione nescire
q̄ statu sint, dānatę an saluatę, imo sibi vidēt̄ iā ire
in damnatōem & descendere in lacū.
- VIII** Aīę i purgatorio nihil aliud sentiūt t̄p̄ icipe suā dā-
nationē, nisi q̄ seuiūt nōdū clausaz p̄ se portā iteri
Utraq̄ haz pp̄onū ē falsa, p̄iaz aurū offensiuā, volūtate et ir-
rōnabilr posita, et statui aīaz purgatorij iniuriōsa.
- IX** Oēs aīę in purgatorij descendētes sunt ip̄fectę fi-
dei seu sanitatis, imo p̄ t̄p̄tācūq̄ ablatōem p̄cenarū
nō eēt̄ sang nisi prius ab eis auferat̄ p̄ctm̄, id est i-
p̄fectio fidei, spei, & charitatis.
Hec pp̄o q̄stū ad oēs p̄tes est falsa, et temerarie asserta, ac sang
scripturarū intelligentię dissona.

De cōcilijs generalibus

Via iā nobis facta ē eneruādi auctoritatē cōciliorū Propō. I.
et libere cōtradicēdi eorū gestis ac decreta iudicādi

Hec ppō, si velit scriptor, licitū eē cupiā p̄siliū legitimi auctati
p̄dicere in ijs q̄ fidē z mores p̄cernūt, est schismatica z heretica.

Certū est iter articulos Ioānis Hus v̄ Bohemorū II
multos esse plane christianissimos & euangelicos,
q̄s nō possit v̄his ecclesia damnare.

Hec ppō loquēdo de articulis p̄denatis, de q̄b̄ intēdit scrip-
tor, est falsa, impia, z sacris p̄cilis iniuria

Isti duo articuli, vnica ē sc̄tā v̄his ecclia q̄ est p̄desti III
natorū vniuersitas, & v̄his sc̄tā ecclia tm̄ est vna si-
cut tm̄ est vn̄ nūerus p̄destinatorū, nō sunt Ioānis
Hus, sed Augustini sup Ioānem

Hec ppō, ad Hussitarū intelligentiā, est falso, Augustino attri-
buita, articuli autē loquēdo de ecclia militante, de q̄ ibi sit sermo,
sunt p̄positiones hereticę.

Iste articul⁹, due nature diuinitas & hūanitas sunt IIII
vn̄ Christ⁹, ē a catholicis cōcedēd⁹, Et si ille, diui-
sio humanorū operū est q̄ sunt virtuosa v̄ vitiosa
qa si hō est vitiosus, & agit qc̄q̄, vitiose agit, & si
est virtuosus & agit quic̄q̄, virtuose agit.

Hec ppō ē falsa, z ex ignorātia vere theologie asserta, p̄m̄ at il-
lorū articuloz, sc̄z due nature zc̄ ē ppō heretica, Sc̄ds p̄o, sc̄z diui-
sio humanorū operū zc̄ est ppō sapiens heresim.

De Spe

Spes nō prouenit ex meritis.

Propō

Hec ppō ē falsa, p̄sumptōis iductiua, ac sacris sc̄ptur̄s difformis

De poena hereticorū.

Hereticos cōburi est cōtra volūtatem spūs.

Propō

Hec ppō est falsa, cōtra volūtate spūs diuini asserta z errorū La-
tharorū z Waldensū consona.

De obseruatione legaliū

Licet opera legis q̄cūq̄ fieri si ea requirat charitas Propō.
fraterna mō non lege cogente, q̄ casu licet etiā m̄ o
cruccidi sine periculo, & cū multo merito.

b ij.

Hec ppō ē chriane legi inimica, iudaice p̄fidie fanēs & heretica

¶ De bello cōtra Turcas.

Propositō Preliari aduersus Turcas est repugnare deo visitā
ti iniquitates nostras pillos.

Hec ppō vlt̄ intellecta, est falsa, nec sacris eloquijs p̄formis.

¶ De imunitate ecclesiasticorū

Propō Si Impator vel Principes reuocēt libertatē datā p̄
sonis & rebus ecclesiasticorū, non p̄t eis resisti sine
peccato & impietate.

Hec ppō est falsa, ip̄ia, schismatica, libertatis ecclesiasticę ener
uatiua, ac impietatis tyrānicę excitatiua & nutritiua.

¶ De libero arbitrio.

Propō. I. Liberū arbitriū nō est dñs actūū suorū

Hec ppō est falsa, sacris doctorib; ac om̄i doctrine morali ad
uersa, cū Manicheoz errore pueniēs, ac heretica.

II Frustra garrunt sophistę actū bonū esse totum a
deo, sed nō totaliter

Hec ppō est sc̄is doctorib; eā ponētib; iniuria, Ambrosio po
tissimū, Augustino, & Bernado, q̄s hic sophistas appellat, & q̄tū
ad id qd̄ p̄cedit actū bonū eē totaliter a deo, & nullo mō a libero ar
bitrio, est heretica.

III Liberū arbitriū dū facit qd̄ in se ē, peccat mortāl̄

Hec ppō est sc̄dalosa, impia, in fide & morib; erronea.

III. Liberū arbitriū añ grām nihil valet nisi ad peccā
dū, nō at̄ ad p̄nitēdū, ex Augustio de spū & l̄ra

Hec ppō accipiēdo grām p̄ grā gratū faciēte, de q̄ loq̄t scrip
tor, est erronea, errori Manicheoz cōformis, ac sacris eloquijs
aliena, p̄erse & trūcare ex Augustino allegata

V. Liberū arbitriū sine grā tāto magis app̄inqt̄ in
q̄tati c̄pto forti⁹ intēderit actiōi, ex Ambrosio

Hec ppō accipiēdo grāz vt̄ p̄us, ē falsa, piarū aurū offensua
& bonis opib; retrahēs, in q̄ & mutilare ex Ambrosio excerpta.

¶ De Philosophia & Theologia scholastica

Propō. I. P̄bia Aristo. de v̄tute morali, de obiecto, de actu
elicitō talis est q̄ nec ī populo doceri possit, nec est
ad scripture intelligentiā vtilis, q̄a cōtinet dūtaxat

Porteta vborz non nisi ad cōtētōes vborz cōficta.

Hec ppositio quantū ad oēs suas partes, loquēdo a philoso-
phia Aristotelis, in his maxime in q̄b̄ a fide nō discedit, ē falsa, &
tanq̄ ab inimico scie arroganter ac insipienter asserta.

Omes virtutes morales & sciētiae speculatiuæ non II
sunt vere virtutes & sciētiae, sed peccata & errores.

Hec ppō quantū ad primā partē q̄ virtutes morales sūt pec-
cata, est eodē modo qualificanda, sicut prius fuit illa qualificata,
Opera q̄cūq; añ charitatē sunt peccata. Quantū at ad alterā, q̄
sc̄ie speculatiuē sunt errores, ē manifeste falsa.

Theologia scolastica ē falsa sc̄pturę & sac̄orū itelli III
gētia & exulē nobis fecit verā & syncerā theologiā

Hec propositio est falsa, temerarie & superbe asserta, ac sanq̄ do-
ctrinē inimica.

In sermōibus Ioānis Tanleri lingua teutonica cōscri IIII
ptis pl^o repio, dicit Luther, theologię solide & syn-
cere q̄ i vniuersis oīm vniuersitatū scholasticis do-
ctorib^o reptū ē, aut repiri possit i oīb^o suis sētētis.

Propositio quam Luther asserit, est manifeste temeraria.

Quo tpe cepit theologia scolastica, id est, illusor- V
ria eodem euacuata est theologia crucis, sunt p̄ oīa
plane peruersa.

Hec propositio ē falsa, p̄sumptuose, & irrationabiliter asserta, &
errori Bohemoz damnato vicina.

Libidinē corrupēdæ sc̄pturæ iā ferme trecētis ānis VI
patit ecclia icōpabili dāno suo a doctorib^o schola.

Hec propositio est falsa, stulte & malitiose asserta.

Theologi scolastici Aristotelis moralia, p̄sus cō VII
uenire mētiti sunt cū Ch̄ri Pauliq; doctrina.

Hac ppōne impudēter, & falso theologis scholasticis imponit
scriptoz, qd nō est ver, q̄q; satis exploratū sit in mltis moralia
Aristotelis, cū Ch̄risti Pauliq; doctrina consentire.

¶ Addit & hec ex lib. de Captiuitate Babylo.

In Dionysio, q̄ scripsit de coelesti Hierarchia, nihil Propositio
ferme ē solide eruditōis. Et oīa sūt illi^o meditata i p̄ Lutheri
fato lib. ac somnijs, p̄pe simillima. In theologia aut
mistica p̄niciosissim^o ē, Platonizās magis q̄ Ch̄ria

nizās, in eccl'astica ꝿo Hierarchia ludit allegorijs,
qd est ocioſorꝝ hominũ ſtudio.

Hęc ppō eſt falſa, temerarie ꝿ arrogāter aſſerta, ac viro ſctō in-
ſigniteruditiōe claro iūria, quē Damascenꝰ diuinũ Areopagitā,
Pauli diſcipulũ ſacerrimũ ꝿ deiloquentiſſimũ appellat.

CONCLUSIO.

Dos ꝑfati decanꝰ ꝿ facultas ꝑmiſſa hęc oia tpe mltō examia-
uimꝰ, ꝿ qd de his ſentirēt eccl'iaſtici doctores, qd ve ſacra cō-
cilia, qd iſup in ſcripturꝝ ſctis caueret, diligētē annotauimꝰ poſt
qd examē nr̄m apd Sarbonā ſepꝰ frēqntatũ, i pleriqꝝ nr̄is ꝑ iu-
ramētũ vocatꝰ ꝿ factꝰ cōcionibꝰ vnanimi oim voto fuerūt con-
cluſa, ac deſinita, ac demũ ex abūdāti in gnali nr̄a cōgregatōe apd
ſanctũ Mathurinũ rurlus ꝑiuramētũ ſup his ſpecialiter denun-
ciata, hęc eadē poſt miſſam more nr̄o celebratā, itēꝝ cōcordi oim
aſſenſu laudauimus, cōprobauimus, ac rata habuimꝰ, laudamꝰ,
cōprobamꝰ, ꝿ rata habemꝰ, ꝿ vt talia incōcuſſe tenēda nr̄a ſentē-
tia diſſinimus, ꝿ decernimus. Acta fuerūt hęc Anno ab incarna-
tōe dñi M. D. XXI. die. xv. Aprilis, in qñũ testimoniũ iꝝ iſtru-
mētis q̄ in Archiuis ꝿ ſcrinijs nr̄is ad ꝑpetuā rei memoriā refer-
uamus Sigillũ nr̄m durimus apponēdũ. Ad quoz exēplar ꝿ
mādato nr̄o ꝑientes fuiſſe fideliter impreſſas teſtamur

C Finit determinatio Pariſienſiũ ſacrę Theo-
logiæ doctorum ſupra doctrina Luthe-
riana, vt Eſdra tandem auctore
iuſto iudice vin-
cat veritas.

SEQVITVR APPENDIX.

Frater Paulus Hiſpanus Dgñs Iacobo de Hochſtraten ar-
tium ac ſacrę theologie profeſſori egregio ꝿ heretice prauitatis
inquiſitori equiſſimo atqꝝ integerrimo ꝑri ſuo ac
Preceptori S. D. P.

Nſi me animus fallit venerabilis atqꝝ eximie mgr̄. haud exigua qñ
magis exicialis q̄ dā ꝿ Marciniꝝ Luchez hiſce nr̄is diebꝰ exorra

videt p̄tentio q̄ nō p̄p̄ obfuit ecclie dei. Emanare eōdē am̄is p̄cedētibz
indulgentie papales ad salutē dare animaz. q̄z l̄teriore (vt ipse ait) p̄mul
gatioe offensus. in syrium (vt mibi videt) atqz charybdim icidit. Faciunt
cū pleriqz vt nimis oia intelligēdo nihil intelligāt. Vbi cū indulgentias sa
cratissimas sola negatōe criminari nō collibuit. itumē ad scripturas. ad sa
tisfactiones. ad scōz merita. atqz ad id genus alia. P̄cū cōmissum
aduertimus. Vt q̄bus apicibus detrimentum allatum sit. ad numez nō
satis tenemus. Te igit̄ iudice. re m̄ḡro. re doctore. cōmonstrari mibi velle
vbi sit hūc rei nodus. quot q̄les q̄atosqz ex vno veniāz fundamento pe
pererit errores. Ita enim fiet vt z in dicēdo s̄ia eautor. z in resolūdo
potentior. In quo si filio tuo morem gerere dignaberis. efficies. vt illuz cus
iusqz seruitij audacter moneas z familiariter. Vale iñi P̄dicatozū ordi
nis decus insigne Ex Brugis. Anno dñi 1538. kal. Nouēbris.

¶ Frater Jacobus de Hochstraten. fratri Paulo Hispano
suo S. P. D.

Acepi literas tuas frater optime. Scripsisti enim probe. Et quod
mea sponte quādoqz per oculum facturus erā. nunc in duxisti animū
meum vt facerem. Indulgentias si (vt fecisti) inspectes. inuenies ex
illis ip̄sis huiuscē turbe p̄autqz cumulus eam̄ prozupisse. Vt solus seru
pulus est. qui Lutherz tā male ab inicio habuit. Quia igit̄ latius p̄gress
sus est q̄ par sit. satis esse ratus sum. si exhibeam nunc solum quod petisti.
Prima itaqz rex capita. hoc est vndecim p̄mos dūncaxat errores ip̄si
Darrini Lutheri (quibus inicio. totā Ch̄ristianā Rempu. cōturbauit)
paucissimis attingam reliquos ip̄sius errores vna cum istis i toto nostro
opere quod nunc in manibus nostris est. multo exactius ad vnguem im̄
pugnaturus Illos enim errores vndecim qui sequunt̄ aliosqz consimiles
ob id solum a Luthero confictos atqz excogitatos putamus vt indulgē
tie ip̄se apostolice ab alijs satis defense vilescerēt nihilqz apud ch̄ristianos
haberent auctoritatis. Vt plus equo in celum os ponere. mibi viri boni
z Ch̄ristiani hominis officium minus esse videt. Si de quibusdā excessi
bus siue abusus (si qui sunt) prudēter pro suo officio scripsisset. z sacros
sanctā ecclie maiestatem eiusqz sacramenta aperitissimis suis heresibz nō
maculasset. tanta in ecclia dei scādala his nostris temporibus exorta nō
fuisent. Aliud est enim eccliam. aliud homines offendere. zc.

¶ Nūc itaqz ad rē ip̄saz venio. tali tñ p̄statoe. q̄ oia copiosius atqz la
tus in nostro opere (de quo statim dixi) cum impugnationibus cathol
cis particulatim sis habiturus. zc.

¶ Principio igit̄ vt paucissimis tecum agam. Ob plenitudinem
potestatis in Papa qui venias largitur creditur indulgentias esse relas
rationes satisfactionum penalarum. ad q̄s secundum diuinā iusticiā dimis
sa iā dudū culpa. manet p̄cōz obligatō. ¶ Hūc assertōi iacturā vt faceret
scripsit papam sup̄ hūcōi penis a diuina reflexis iustitia. nullam h̄re remit
tēdi p̄ suo arbitrio p̄tātē. Alloqz seq̄ret eū irritare posse m̄datū z statutū
dei qd̄ ip̄sissimū ē sentire. Verba et̄ si q̄rasūt in declaratōe cōclusiōis q̄s
re. ¶ Inde vt plenitudinē q̄z p̄cōz romano p̄tifici detraberet. noluit
illū ceteris ep̄iscopis eē maiore s̄z iure diuino ep̄os om̄es. iurisdicōe. atqz

Error. &

iij. ecclesiasticarum rerum administratio pares esse et equales. Verba sunt in resolutionibus
 ipsi ad Leonem. Et in tractatu de peccato ecclesiastica. Insuper quod indulgentiis
 quibus tribuitur ut sui participatione possint decedere animas a debito solvendo
 in purgatorio pene liberare. constringit animas in purgatorio nullatenus affligi
 pro criminibus aut peccatis mortalibus sed venialibus dicitur. Neque oportere homines
 sollicitum esse pro satisfacienda. cum post culpe remissionem nulla maneat homini ad
 deum obligatio. imo fallacie committunt esse. satisfactionem penitentiae pro se ponere.
 Horum verba errorum sunt in resolutionibus ipsi. Hic quoniam ab ventis pro conibus
 ea quibus illis ascribebat Deus. ut pro eas relaxat penitus omnibus quibus pro peccatis exolvende
 erat. anima continuo ex hac luce commigrans. euolat ad celestia. nulla purgatione
 intercedente media. quod minus regnum ingreditur. Inde manantur vnde
 ite alter. Primo quod credebar dimissis etiam peccatis quod ad culpam et penam. adhuc
 restare originalis peccati fomitem. quod se solo esse sufficiens impedire ac remorari gratiam
 ab introitu celestis regni. Nam hec inquit omnia loquuntur quasi non sint peccata nisi actualia
 lia. ac si fomes relicta nulla sit immunditia remorans ingressum regni. Secundo quod
 asseuerabat horrorem mortis in sanctis esse peccatum veniale non modicum. atque ab hoc
 in purgatorio puniendum. Ita ut inquit rarissimum sit. quod post omnes venias non etiam
 in morte peccet. Verba sunt in resolutionibus. Neque ne facile purgandi animas
 bus egressus relinqueret. sicut et euolatorem animarum quam ventis permittere videbantur
 proflus iteriperet. merito est animas purgatorij sine intermissione peccare. profer
 rim inquit cum ea quae sua sunt plus quam dei voluntate. Verba sunt in resolutionibus
 bus etc. Neque ne easdem sine cessatione peccantes animas cogeret ad perpetuas
 as relegare flamas. committit est in purgatorio manere mercedi statum Quo si
 ix at ut in charitate merendo proficiat et charitate ad perfectum proficere minuat tam
 deus excludat penam. timor quod exclusio cessus est litere ad superiores ut pergant.
 Verba sunt in resolutionibus. Quod ipse in errore ut pro aduersarioz iacula
 ab scripturarum auctoritate depropra quae suis etiam declaratioibus inseruit. defende
 ret. commostrare conatur. et haud minore eiusdem mercedi statum esse certitudinem quam
 illi ipsius purgatorij. Neque id sane molestum duxit olfaciens quod pesti quid
 cure indulgentie esse habitura. vbi purgatorij esse in dubium vocatum. Cum alius
 nihil dicat esse ventis quod remissiones purgatoriaz penam. Verba sunt in resolu
 tionibus. Hinc demum ipsam indulgentiarum arcem aggressus vbi vidit passim
 proclamari sanctorum merita pro peccatis nostris donari in satisfactorum matre ea quae illis
 superflua in thesauro misericordiae ecclesiae esse relicta. negavit sanctis vlla superflua esse
 merita. sed omnia quae fecissent opera copiosissime esse remunerata. Verba sunt in resolu
 tionibus. Imo ut nihil illi abundantum meritorum relinqueret. praedicte flagrantis
 sissime sanctorum omnes in quibus bono opere venialiter peccasse. minus quam quod debuissent
 fecisse Qui autem peccando deficiunt alijs ex sibi superfluo dare quod possent Ita pro
 facto euenit ab illo audaci homine toties intinultri viros celestes pro
 nostra salute irrepeutos oratores. Cum quibus peccatis si ille sua atque ego mea pro
 nere voluerim. vereor ne nos hisce tarrarus absorbeat. Ecce amice
 frater habes iam ortum atque capita primorum Lutherianorum errorum Vale.

Coloniae in officina Quentileana. Anno viginti
 nei partus. M.D.XXI. vij. kal. Iunias.

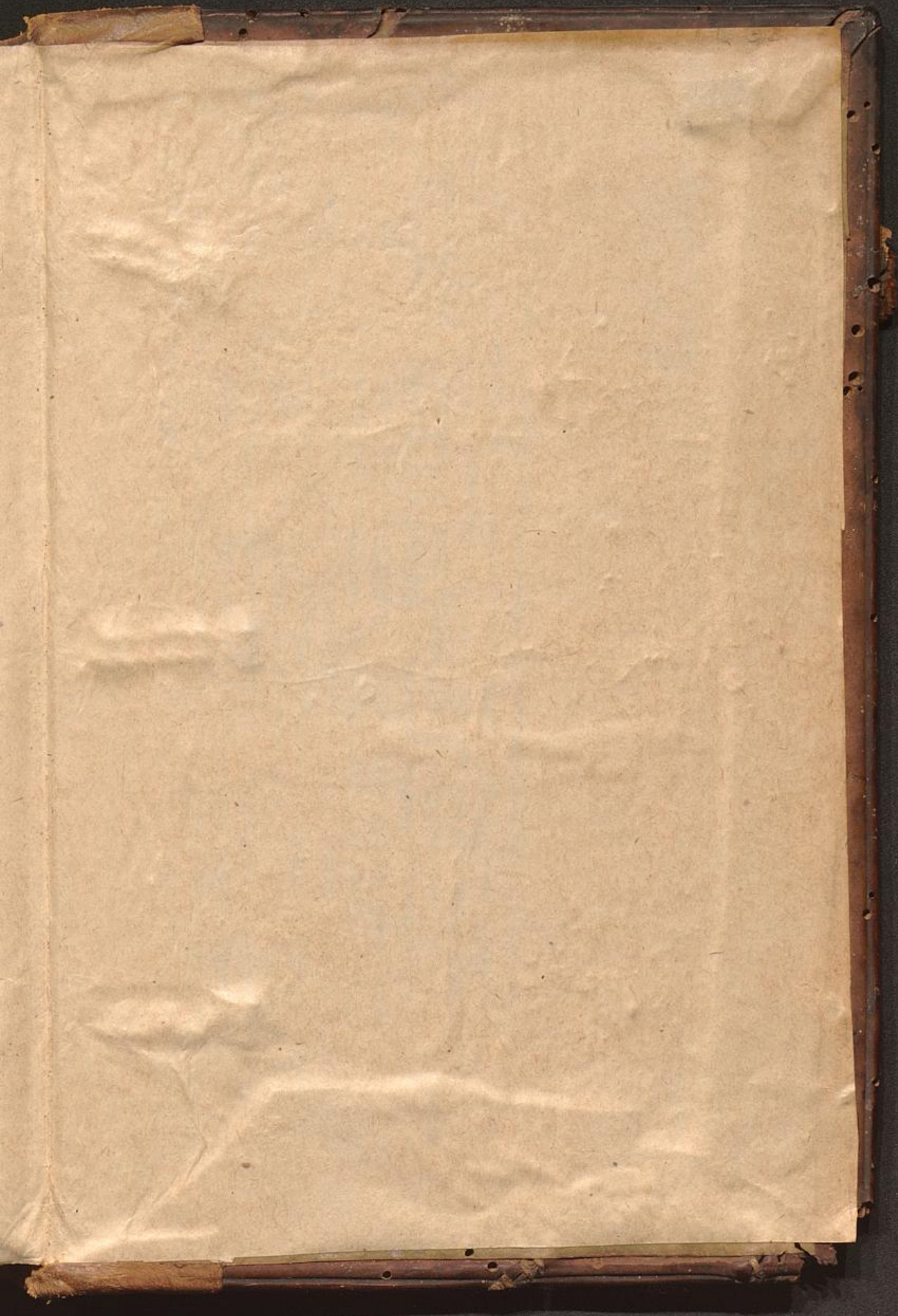
[The page contains dense, handwritten text in a medieval script, likely Gothic or similar. The text is extremely faded and difficult to decipher, appearing as a continuous block of cursive script across the page.]

Handwritten text in a medieval script, likely Gothic or similar, covering the majority of the page. The text is dense and appears to be a continuous block of writing, possibly a letter or a section of a larger work. The ink is dark, and the parchment shows signs of age and wear.

Handwritten text in a medieval script, likely Gothic or similar, covering the majority of the page. The text is dense and appears to be a continuous block of writing, possibly a letter or a section of a larger work. The ink is dark, and the parchment shows signs of age and wear.

Handwritten text in a medieval script, likely Gothic or similar, covering the majority of the page. The text is dense and appears to be a continuous block of writing, possibly a letter or a section of a larger work. The script is highly stylized and difficult to decipher without specialized knowledge. The text is arranged in approximately 25 lines, filling most of the page's width and height. There are some larger, possibly initial letters or section markers, but they are not clearly legible. The overall appearance is that of a well-used manuscript page from a historical collection.

Fragment of handwritten text in a medieval script, likely Gothic or similar, visible along the left edge of the page. The text is partially obscured and difficult to decipher due to the angle and lighting.

Th
5974